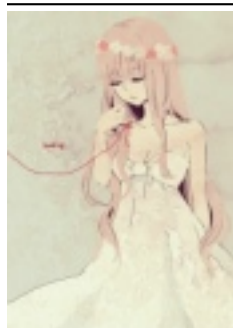

Tao Thề! Không Bao Giờ Không Bao Giờ Tao Hâm Mộ Hotboy Nữa

Contents

Tao Thề! Không Bao Giờ Không Bao Giờ Tao Hâm Mộ Hotboy Nữa	1
1. Chương 1: Exo Là Nguồn Sống Của Tao Với Mày	2
2. Chương 2: Hai Thành Bại Nào	3
3. Chương 3: Nó Bị Đánh	4
4. Chương 4: Sự Thật Đằng Sau Cái Sở Thích Ấy	5
5. Chương 5: Bắt Đầu Câu Truyện	6
6. Chương 6: Tác Dụng Phụ - Dữ Trong Lòng	7
7. Chương 7: Nói Dối - Duyệt Chồng - Tìm Thấy	8
8. Chương 8: Tiến Triển Nhanh Hơn	10
9. Chương 9: Tổ Với Cậu Sẽ Là Một Đôi	11
10. Chương 10: Tiến Triển Kế Hoạch - Thằng Chó Con	12
11. Chương 11: Kế Hoạch Tan Hay Thành - Bệnh Tật Khiến Em Xa Anh Cũng Khiến Em Xa Mọi Người	14
12. Chương 12: Biến Mất Mãi Mãi - Nhớ Em Trong Tim(end)	15

Tao Thề! Không Bao Giờ Không Bao Giờ Tao Hâm Mộ Hotboy Nữa

Giới thiệu

Nó là một người rất mê hotboy nhất là mấy thằng ở hàn ý và nó cũng có một con bạn có chung sở th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tao-the-khong-bao-gio-khong-bao-gio-tao-ham-mo-hotboy-nua>

1. Chương 1:EXO Là Nguồn Sống Của Tao Với MàY

* nó tên là Trần Minh Vy bố mẹ là cán bộ nhà nước nên nhà cũng đc coi là khá giả, năm này mới có 16 tuổi được cái là cao 1m70 nhưng lại nặng đến 48kg giảm mãi không được, tính cách thì rất là khùng mê trai đẹp đêm nào ngủ cũng mơ thấy mk là công chúa gặp được hoàng tử, mặt mũi thì khá ưa nhìn không đến nỗi nào nó cáo một con bạn thân tên Nguyễn Nhật Linh tính cách y nó, mặt mũi cũng ưa nhìn bố mẹ nhỏ làm cùng bố mẹ nó nên hai đứa thân từ nhỏ cơ cao bằng nó nặng hơn nó 1kg. cả hai đứa học cùng lớp 11A2

* Bắt đầu vào truyện nhe

- màY ơi màY ơi hôm nay EXO ra album mới nha - Nó hồng hộc chạy vào lớp ném cặp vào chỗ ngồi rồi chạy vù ra chỗ nhỏ thực tế nhỏ ngồi ngay trên nó

- thật hử màY mua chưa - con bạn cũng hớn hử không kém

- mua rồi mới khoe chứ - nó liền đưa ra trước mặt con - trả tiền âY tao cho

- ừ ờ bao nhiêu - con bạn lấy tiền

- 370k nhanh - nó ra giá

- ừ màY ăn cướp con nhà người ta ừ - con bạn hét lên

- ăn cướp cái đầu màY ý tao mua 360k thì phải bán lại ừ 370k để còn lãi lộc chứ không lấy thôi toa bán cho đứa khác - nói xong nó định đi thì con bạn kéo lại

- thôi thôi bao nhiêu toa cũng mua hihi tiền đây - nhỏ đau xót đưa tiền

- bao giờ có tao lại mau hộ cho nhe - nó nhận tiền mặt nhần nhần nhỏ nhỏ

- ok - hai con nói xong ngồi cười như hai con hâm trong lớp

- ừ này biết tin gì chưa - nhỏ hỏi

- tin gì hot không - nso bắt ngờ

- có chứ tin Tao (EXO) bị chấn thương âY bố anh âY kiện công ty SM để đưa con trai về đây - nhỏ để lộ vẻ mặt lo lắng

- ừ ??? trời ơi Tao (EXO) mà rồi nhóm nữa là tao chết luôn đây - Nó than vãn

- đúng EXO là nguồn sống của chúng ta không được phải kêu gọi cộng đồng mạng giữ chân oppa lại mới được - nhỏ hùng hổ tuyên bố

- đúng đúng tao vào Instagram màY vào Facebook nhé nhanh lên sắp vào lớp rồi - nói xong nó với nhỏ liền rút điện thoại ra và ừ ừ ừ một lúc sau đột nhiên

- vào lớp rồi mấy thím ạ - hóa ra con lớp trưởng nhắc nhở để nó về chỗ

- ừ ừ xin lỗi nha mình về chỗ đây, ra chơi sân thượng nha - nó trả lời lớp trưởng rồi nhắc con bạn

- ok - con bạn dơ tay làm ký hiệu

Trong giờ học nó không thể nào tập trung được cứ nghĩ mông lung rồi nhìn ra ngoài đột nhiên bà giáo gọi

- em kia ko chú ý vào bài gì cả đứng lên trả lời câu ừ cho tôi - cô giáo

- em hãy nêu phương pháp giải phương trình bậc nhất đối với một hàm số lượng giác - cô giáo ra câu hỏi

- thưa cô để giải phương trình bậc nhất đối với một hàm số lượng giác ta Chỉ cần thực hiện hai phép biến đổi tương đương: chuyển số hạng không chứa x sang về phải và đổi dấu; chia hai về phương trình ột số khác 0 là ta có thể đưa phương trình lượng giác cơ bản đã biết cách giải. - nó vốn chuyên toán nên câu này khá dễ đây là giáo viên dạy thay nên không biết

- tốt ngồi xuống rồi chú ý một chút - cô giáo vui vẻ bảo nó ngồi xuống vì thấy nó không chú ý vào bìa mà vẫn trả lời được

- vâng ạ - nó trả lời rồi ngồi xuống

Reng....RengReng

- ZEEEEEE ra chơi rồi Linh ơi căng tin thăng tiến đề - nó cất sách vở chạy đến kéo tay Linh đi xuống căng tin

- mày ăn gì tao lấy cho - nó xung phong

- cái bánh cốc sữa là ok - Linh nói rồi đợi nó đi lấy thức ăn mà còn lên sân thượng, sân thượng là nơi ăn uống đến năm nay của hai đứa rồi

- đây đây cầm lấy - nó đưa cho Linh phần cầu nhỏ rồi cầm phần của mình nó ăn cái bánh với uống nước cam thêm gói bim bim nữa

Trên sân thượng hai đứa vừa ăn vừa nói đến những sự kiện về EXO chúng nó nói xay xua đến lúc cả trường có chuông vào lớp mới xuống học

2. Chương 2: Hai Thằng Bại Não

Sáng hôm sau hai đứa vẫn như mọi ngày lên lớp là tán phét tự nhiên có rất nhiều tiếng hét của nữ sinh lớp 11A1 thấy thế hai đứa cũng KỆ nhưng bỗng chúng nó lại để ý đến lớp thấy đứa nào cũng chat chat tô tô vuốt vuốt ve ve khiến chúng nó phải chạy ra khỏi lớp cùng bọn con trai bởi bây giờ lớp đã trở thành cái xưởng sản xuất mỹ phẩm toàn mùi phấn son với nước hoa thôi nó với con bạn nó vốn theo chủ nghĩa ” phấn son là chất độc hại không nên dùng” vậy nên hai đứa mới phải chạy r. Khỏi lớp. Được một lúc thì bọn con gái cũng chạy ra và tất cả mấy cái mùi nồng nặc ấy cũng bay theo hết thế là bọn nó lại có oxi để thở dùng một cái chuông vào lớp vang lên thế là không khí lại ô nhiễm cô giáo vào lớp còn suýt chết ngạt bèn yêu cầu bạn nào sơn phấn thì đi tẩy ngay thế là lại một lũ chạy ra trong cái lúc ấy thì lại có 1 sự kiện đặc biệt

- cô giới thiệu với lớp ta hôm nay lớp sẽ có học sinh mới xin mời hai em - cô giáo

Bước vào lớp là lũ con gái và theo sau là hai thằng con trai

- chào cả lớp mình là Nguyễn Minh Phong học sinh từ Mỹ chuyển về mong giúp đỡ - nói xong cười cả bọn ngất trừ nó và con bạn

- chào cả lớp mình là Đường Gia Huy học sinh du học mới về mong giúp đỡ - giọng ngọt nụ cười con tươi đến mức lộ cả răng khểnh

- Hai em ngồi xuống bàn cuối dãy 1 (dãy nó và con bạn ngồi)

- này mày ơi sao tao thấy bọn con gái lớp mk cứ hét lên như gặp được trai Hàn nhĩ - nó đột nhiên hỏi nhỏ con bạn

- umk đúng đấy hai thằng tao chả thấy đẹp gì cả - cái Linh đồng tình

- 1 thằng thì đã biến thái rồi thằng kia còn trong như gay ý - nó phán tệ hại

- mày ác thế tao nhìn chung ý thì đẹp có một tý đấy - Linh mình oan cho Hai thằng kia

- này mình làm quen nhá - một giọng nói ngọt ngọt vang lên - nó đang nói chuyện với Linh thì Thằng gay ý quay ra gọi nó khiến nó gật cả mk

- ờ ra chơi nhe vào giờ học rồi - nó daps xong quay lên luôn khiến cái thaqnfg gay ấy để ý nó đã quá quen với cái kiểu nó baqtts truyện đùa nào cũng nhìn ddaqngs đuổi nhưng với nó chẳng tác dụng gì thì phải

Ra chơi nó vowí cái Linh đi xuống căng tin hai thằng kia lại đi theo

- mày ơi sao hai thằng kia cứ đi theo tao với mày ý nhĩ - nó hỏi nhỏ

- kệ cứ đi đi lấy đồ ăn xong cắt đuôi sau - Linh chỉ nghĩ đến ăn là nhanh

Lấy đồ ăn xong hai đứa chạy vèo lên tầng thượng lên đến nơi thì thấy có 1 đôi đang cãi nhau

- mày ơi nhìn kia - nó
 - căng nhĩ - Linh
 - chắc sắp chia tay rồi đấy - nó
 - chắc thằng kia đá con này đây thấy nó khóc thảm quá à - Linh
 - hai cậu thích đi lo chuyện bao đồng nhĩ - nghe xong dạng này 2 đứ quay ra
 - lại là hai cậu à bám gì mà dai như đĩa ấy - nó và Linh đồng thanh khiến đôi kai nhìn thấy đỏ mặt dất nhau xuống
 - tại thấy hai cậu là dễ quen nhất nên đi theo thôi phait không Huy - Phong nói
 - hazz hai cậu nên nhờ mấy bạn nữ ko rảnh ý- Nó nói
 - thế hai cậu bận gì thế - Huy hỏi
 - Bận vote biển - nó với Linh nói xong đến chỗ cũ ăn cơm khiến hai thằng đứng đơ ra
- Đến lúc về
- này từ đây về đường X phó X thế nào - Huy và Phong cùng hỏi
 - trời ạ các cậu cứ đi thẳng khoảng 1km rồi rẽ trái có biển hướng dẫn đấy - nó chỉ
 - cảm ơn nhe rồi hai thằng phóng đi luôn
 - trời ơi đúng là hai thằng biến thái mà - nó nổi điên
 - thôi hạ hỏa về đi - Linh
 - umk về - nó

3. Chương 3: Nó Bị Đánh

Với cái tình trạng đấy nó và cái Linh cứ bị hai thằng biến thái bám theo như đĩa ý đuổi thì không đi khiến hai nhỏ tức chết đi được. Hôm nay vừa sáng sớm ra nó đã bị gặp rắc rối đến được cổng trường đã bị một lũ con gái kéo đi đến sau vườn trường chúng nó đẩy nó ngã

- mày cho Huy với Phong ăn gì mà lúc nào hai người ấy cứ bám theo mày với con bạn mày thế - một con nhỏ đứng đầu lên tiếng
 - nó dùng mĩ nhân kế nên mới cua được hai anh nhanh thế ý mà, thôi lần này chỉ là tao cảnh cáo mày thôi đừng tưởng hai anh ấy mới vào trường mà ko có fan nha cưng, mày mà còn làm chuyện thất đức nữa là không xong đâu nha - nói xong chúng nó để bọn ở dưới lên ném bột và trứng khiến nó nhem nhuốc ném xong bọn đấy đi để lại nó ở đó. ko thể vào lớp với cái bộ dạng này nên nó chón về nhà luôn
- Ở lớp thì cái linh cứ đợi bởi nó nghĩ không có phép Linh nó cứ lo nó xảy ra chuyện nên cứ cố nhắn tin cho nó nào ngờ mấy chục tin rồi mà nó chẳng thèm trả lời, hôm nay không thấy nó đi học hai thằng cũng tò mò mà hỏi Linh
- Ngày Linh hôm nay Vy không đi học à - Huy hỏi
 - Tôi không biết nhắn tin nó ko thèm trả lời gì cả nên tôi cũng chẳng biết nó bị sao nữa - Linh chán nản nói
 - thế tý về vào nhà Linh xem - Phong nêu ý kiến
 - ừ biết vậy - nói xong Linh cũng quay lên luôn và không để ý đến hành động cười lén của hai thằng

RENGRENG

Linh cất vội sách vở vào cặp rồi chạy vội về nhà linh mà không để ý đằng sau hai thằng cũng bám theo đến một ngôi nhà hai tầng khá đẹp linh đứng lại và gọi cửa hai thằng kia thấy thế bèn dừng xe lại

- Vỵ ơi mày có nhà không - linh gọi hai ba lần mà không có người trả lời đột nhiên đằng sau có 2 xe máy về thấy linh nó cúi chào lễ phép hai thằng biết ngay là bố mẹ Vỵ

- sao hôm nay cháu lại đến đây vậy Linh- mẹ Vỵ hỏi

- bác ơi hôm nay Vỵ làm sao mà nghỉ học thế ạ - Linh vội vàng nói

- hôm nay nó vẫn đi học đều mà có nghỉ đâu cháu - bố Vỵ ngạc nhiên

- không ạ hôm nay Vỵ không đến lớp và lại còn nghỉ ko phép nữa ạ - linh

- được rồi cháu vào nhà đi đã rồi tìm nó - bố mẹ vỵ vội vã gọi Linh vào nhà

Vào đến nhà thì thấy nó đang nằm vật trên nền nhà thấy thế bố Vỵ liền gọi cấp cứu được xe cấp cứu đến và nó được đưa đến bệnh viện trong tình trạng hôn mê sâu bố mẹ được bác sĩ mời đến phòng và giải thích “ cháu hôm nay vào sáng sớm có lẽ đã bị sốt chúng tôi lúc đưa cháu vào có thấy trên người cháu có đốm trũng và bột mì có lẽ lúc đưa cháu đã dùng nước lạnh nên làm mình càng bị sốt cao hơn và theo như chúng tôi kiểm tra trên đây cháu bị thương bởi các vật cứng có thể như đã ném vào với một lực ném khá mạnh nên khiến cháu bị chấn động não nếu nói một viên thì không sao nhưng theo như chúng tôi kiểm tra thì là cháu bị ném bởi nhiều viên đá to nhỏ khác nhau phải nói là rất nhiều ” bố mẹ nó chấn động khi nghe tin con bị chấn động não nhưng rõ ràng nó học võ mà nó còn là học rất giỏi vì sao lại không phản kháng chứ, về nhìn con gái đang nằm trên giường bệnh mặt mũi không còn lấy một giọt máu mẹ Vỵ đau xót

Bọn hắn cũng nghe được bác sĩ nói nên hai thằng chắc lúc ấy nó bị đánh bởi bọn fan tình trạng này năm nào bọn hắn cũng chứng kiến còn về vấn đề nó không phản kháng là do sốt không còn sức mà đánh thấy vừa mới bắt đầu mà đã nhập viện hai thằng chia nhau bảo vệ nó và Linh

- này mày nghĩ tao hay mày sẽ dành được nó - Huy hỏi

- đương nhiên là mày rồi lần này tao chỉ là nhân vật phụ thôi điểm cho câu truyện thôi nhưng tao sẽ khiến câu truyện thú vị hơn - Phong nói rồi hai thằng ngồi cười

4. Chương 4: Sự Thật Đằng Sau Cái Sợ Thích Ấy

Hai ngày sau chấn với cái mùi sát trùng nó dằng co với mẹ mãi mới được về nhà, trong lúc nó đang xếp đồ để mẹ đưa về bất chợt có cái gì đó linh cảm không tốt giật mình bởi tiếng chuông điện thoại nhìn thì là số lạ nó thấy lạ nhưng vẫn nhấc máy

” - A lô - nó

- còn nhớ tôi chứ - một giọng nói có vẻ giễu cợt vang lên khiến nó mở to đôi mắt một nỗi sợ hãi dâng lên

- sao anh lại gọi cho tôi - nó hỏi trong nỗi sợ hãi

- tôi cần cô giúp vậy thôi - hắn nói khiến nó đã nhận ra dduwwocj ddieuf hắn nhờ hắn là việc kinh khủng lắm

- haha cần tôi giúp sao kẻ không sợ trời không sợ đất như anh mà lại cần tôi giúp ư truyện lạ đấy - nó dù sợ nhưng vẫn bình tĩnh mà chế giễu hắn

- cô đừng nhiều lời chuyện này có liên quan đến tính mạng cô đấy - hắn đe dọa

- nói - nó

- cô còn nhớ đến cái công cụ siêu cấp do cô tạo ra không nó không còn nằm trong tay Gin nữa đây muốn lấy thì đến đây tôi sẽ trả tận tay - hắn

- cái gì anh không được sử dụng nó đấy là công cụ tối tân chưa được cấp phép sản xuất và nó còn quá nguy hiểm sử dụng không đúng cách chắc chắn nó sẽ nổ và cả vùng đó sẽ bị nhiễm chất phóng xạ nặng - nó lo sợ

- vậy thì đến đây lấy đi đường XX phố XY khách sạn XXXX số phòng 705 tôi chờ cô ở đó đến lúc nào nhớ gọi cho tôi mà tốt nhất cô nên đến sớm một chút sự tò mò của tôi có giới hạn đấy cho cô 4 ngày chuẩn bị biết điều kiện là gì rồi chứ - hần nói xong liền cúp máy ”

Cuộc hẹn thoại vừa rồi khiến nó thần hồ ngồi sụp xuống giường

- thật là oan gia ngõ hẹp bao năm rồi mà hần vẫn không tha ình tên khốn khiếp - nó đau khổ khi nghĩ lại những năm tháng tuy năm nay nó mới có 16 tuổi nhưng từ khi lên mười nó được trở thành con chuột thí nghiệm của các nhà khoa học cha mẹ hoàn toàn không biết ban ngày nói là đi học nhưng thực tế nó bị đưa đến một khu chế tạo chỉ cần một chút tiền là sẽ đi học đầy đủ ngày và việc này hoàn toàn do họ làm, mục đích của việc nghiên cứu là muốn nó trở thành người có đầu óc siêu phàm hơn người thường gấp 10 lần mỗi lần thử nghiệm là một lần tra tấn ngày hôm ấy là ngày thử nghiệm loại thuốc cuối cùng đang tiêm thuốc vào bông mắt mũi nó càng già đi đến lúc như bà lão 80 tuổi và lúc ấy họ liền rút kim ra vì không muốn chịu trách nhiệm nê đã vứt nó ở một xó xỉnh trong thành phố nó không dám về nhà vì sợ bố mẹ biết nó bỏ đi và được người trong nhóm thính nhiệm nhận về nuôi trong 2 năm (người nuôi nó chính là bố của cái tên gian trá ấy hần tên Zun hần có gương mặt baby nhưng tính cách thâm độc mỗi lần nhìn thấy nó là hần lại trêu đùa khuôn mặt của nó khiến nó sợ hãi và chạy về phòng mỗi lúc soi gương chải đầu là một ám ảnh và từ đó nó thích nhìn những khuôn mặt đẹp (cũng chính là sở thích bấy giờ thích HOTBOY) trong hai năm ở đây nó đã sáng chế ra nhiều sản phẩm và sản phẩm đỉnh nhất là tên lửa tối tân có chứa chất phóng xạ sau hai năm vất vả mặt nó lành lại và xinh đẹp hơn và nó xin phép người nhận nuôi nó được về nhà và từ đó nó ở nhà nói thật ra nó chỉ lo cho Gin người đang ở trong tay hần và có thể chết do chất phóng xạ nếu hần làm nổ - đang ngồi nhớ lại những thứ đau buồn thì mẹ nó vào

- con làm gì mà thần thờ ra thế về thôi - mẹ nó kéo nó về hiện tại

- mẹ à con cần đến một nơi mẹ về trước đi nha - nói xong sợ mẹ nó không cho nên nó cầm cái áo điện thoại là đi luôn nó đi lấy thứ hần muốn bản kế hoạch cấu bố hần 3 năm trước đó là bản kế hoạch quyr hoại loài người và thay vào đó là một loại rôbốt làm việc thay con người đến một khu ổ chuột xa thành phố nó đi vào ngay ngôi nhà đầu tiên

*****Nội dung câu truyện khác hần với tên truyện nhé đây có thể coi là nó có thú vui thích hotboy là do lý do trên truyện mình đã đề cập và nó sẽ ra tay ngăn cản cái sự hủy diệt này *****

Chương 5 : bắt đầu vào truyện

5. Chương 5: Bắt Đầu Câu Truyện

Mình muốn lưu ý với các bạn một chút là bắt đầu từ chương này trở đi truyện sẽ như là một chuyện mới nhưng sẽ liên quan đến các phần khác

- chào - nó vừa vào đến nơi liền nhìn thấy người đàn ông râu tóc đã bạc ngồi hút tẩu trông không hề giống người nghèo khổ tí nào

- đến rồi sao tôi đợi cô mãi - ông ta nói rồi đi lấy cho nó một cái vali nhỏ nó cầm rồi đi luôn nó không hề về nhà mà bắt taxi rồi đến nơi Zun bảo, đứng trước khách sạn nó không chần chừ gì mà tiếp bước lên hần phòng hần, đứng ở cửa nó lịch sự gõ cửa

- Ai - một giọng nói vang lên

- mở cửa - nó nói với vẻ lạnh lùng. Cánh cửa mở ra hần nở nụ cười khi nhìn nó

- cô đến sớm hơn tôi nghĩ đấy mời vào - Zun nói rồi mời nó vào

- đây là đồ anh cần trả người cho tôi - nó nói

- được anh ta ở ngay sau cô nhưng trước tiên mở vali ra đi - Zun bảo nó lập tức mở ra trong đấy là tập hồ sơ nó tháo dây lấy cho hần bản kế hoạch

- đây nhưng tôi muốn cùng anh làm kế hoạch này - nó nói trước khi chính nó phải tự đánh nó với cái quyết định ngu ngốc này

- sao tự dưng cô lại hứng thú với nó thế - Zun rất vui vì nó tham gia nó vốn là đứa có đầu óc với cái chỉ số IQ cao vậy việc chế tạo cái này thật sự càng dễ hơn
- suy nghĩ kỹ mới thích nếu không cho tôi cũng không cần đâu - nó nói
- ấy không sao tôi lại có thể để mất một thiên tài như cô chứ - hấn nói
- được rồi cho tôi người - nó đòi người còn về kéo mẹ nó lại lo
- kia - hấn chỉ tay về phía sau nó là phòng bếp - nghe hấn nói xong nó tiến vào bếp lấy con giao cắt dây trói cho Gin rồi đỡ về nhà mà không nói chào Zun đến một câu nó lại đi taxi về đến nhà trả tiền xong nó lại lọ mọ đỡ hấn vào nhà nó
- con về rồi à người kia là ai vậy con - mẹ nó đang nấu thì chạy ra mở cửa cho nó
- mẹ đừng bận tâm gọi bố ra giúp con đỡ anh ấy vào với - nó nói về một nhọc (nói sao lại không mệt nó cao có mét 70 mà Gin cao 1m80 không những thế nặng hơn nó gấp đôi bảo sao nó không mệt) mẹ nó chạy vào gọi bố nó bố nó ra giúp nó đưa Gin lên phòng nó rồi nó bảo bố xuống còn đâu nó lo, nó lấy cốc nước lạnh dội vào mặt Gin
- này anh tỉnh chưa vậy - nó nói về tức giận vì hấn quá lố
- sao em nỡ hắt nước lạnh vào mặt anh vậy - hấn từ từ bò dậy
- vì anh mà em phải sa vào cái kế hoạch hủy diệt thế giới đấy - nó nói
- tại anh bị bắt chứ bộ - hấn biên họ
- biết không dữ được soa không chạy đi - nó nói
- thôi không cãi nữa vậy là em tham gia nhóm hủy diệt rồi à - hấn lo cho nó đang định nói thì có tin nhắn đọc xong mặt nó nở nụ cười bán nguyệt
- này anh phải tham gia cùng em đấy - nó nói
- được anh đây thế để để em đứng một mình giữa rừng cọp được - hấn nói
- vậy mai anh sẽ là học sinh cùng em làm gián điệp để điều tra một nhóm người cầu lão tiến sĩ già nào đó định lấy hồ sơ kia - nó nói
- CÁI GÌ LÀM HỌC SINH Á ????? - hấn hét lên
- không sai lệnh đã đến đâu thế chống đối - nó vui vẻ nói
- OMG điên mất thôi - hấn như sụp đổ đau khổ rên rỉ
- thôi xuống ăn cơm đi chắc anh cũng đói rồi nhỉ ko ăn cứ ngồi trên này mà than nhè - nó vui vẻ trêu Gin
- này em ko đc bỏ đối anh từ giờ đến lúc xong kế hoạch anh sẽ ở đây đấy - hấn đuổi theo

Cả nhà nó ăn cơm với hấn bố mẹ nó không nói vì nó đã giải thích là đây là người cứu con năm xưa ấy àm con với anh ấy kết anh em và hấn cũng xin phép mẹ nó được ở dài hạn tại nhà nó

6. Chương 6: Tác Dụng Phụ - Dữ Trong Lòng

Sáng hôm sau nó với Gin đến lớp và trên lớp đã xảy ra chuyện không ngờ khiến Gin lo lắng và lập tức đưa nó về nhà anh

” chuyện là thế này khi lên lớp nó bảo anh lấy bộ bàn ghế lên ngồi cạnh nó và lúc đang nói chuyện với anh thì Linh đến vỗ vai

- ê ai đây - linh nói giọng vui vẻ
- cô là ai - nó nói về lạnh nhạt
- mày điên à hay sốt ủa không nhớ tao là ai thôi đừng có đùa - linh tưởng nó đùa nên lại đánh nó cái nữa

- tránh ra đi cô là ai mà đánh tôi suốt thế - nó hất tay linh ra và quát lên về mặt cau có và giwof này Gin mới nhận ra cái vẻ khác thường từ sáng tới giờ của nó còn Linh thì như là bị tát gáo nước lạnh vào mặt tức giận hét lên

- mày không thích tao cũng không cần đẩy tao mạnh thế đâu - Linh tức vì vẫn cứ nghĩ nó đùa quá chớn và nghĩ mình giận thì nó sẽ hết đùa nhưng nào ngờ

- không những tôi dám đẩy cô mà tôi có thể giết cô ngay tịa đây luôn đấy - nó nói về lạnh lùng rồi rút con dao ra dí vào cổ Linh khiến cả lớp hét lên và cái Linh mặt cắt không còn giọt máu thì đúng lúc đấy Gin dang lại con dao

- Vỵ không nên đùa quá chớn - Gin lấy dao rồi nói

- nó thách em mà việc gì phải tha cho nó nó muốn chết cho nó chết đi - nó hét lên và định lấy dao nhưng Gin liền đánh vào gáy nó khiến nó ngất anh đỡ rồi lập tức đưa nó về nhà anh tất cả sự việc trên đều đã khiến hai thằng kia bàng hoàng trước cái tính cách lần đầu thấy của nó ”

Hiện tại nó đã tỉnh thấy đầu mình rất đau nó lấy tay ôm đầu thì thấy mình lại đang ở nhà Gin nhìn thấy anh nó liền hỏi

- sao em lại ở đây

- em không nhớ chuyện gì vừa xảy ra à - Gin lo lắng

- chuyện gì - nó nói mặt ngờ ngác

- anh sẽ kể sau nào giờ cho anh biết em có biết Nguyễn Nhật Linh là ai không - Gin hỏi

- nó bạn thân nhất trong những đứa thân của em anh hỏi gì lạ vậy - nó nói

- em vẫn nhớ vậy chuyện lúc nãy là sao - Gin bắt ngờ

- chuyện lúc nãy là gì - nó thấy có lẽ nó vừa làm sai cái gì đó thấy nó thật sự không nhớ Gin liền kể lại toàn bộ hành động khiến nó ngồi thẩn thờ

- giờ em phải kiểm tra sức khỏe ngay lập tức anh nghĩ cuộc thử nghiệm ngày trước có thể giờ nó mới phát huy hết công dụng - Gin nói cái anh luôn lo lắng

- không..... không thể..... sao lạ thế - nó vò đầu khóc thét lên như là người điên anh liền chạy đến ôm nó

- họ sẽ hiểu đừng lo - anh hiểu nó sợ mất đi tình bạn mà nó cố xây dựng suốt từ bé tới giờ

- không không được cho họ biết cứ coi như không có chuyện gì đi hãy nhớ nếu lúc nào em không kiểm soát được bản thân hãy kéo em đi nghe chưa - nó liền ngẩng đầu lên nói với anh

- sao lúc nào em cũng cố chịu đựng một mình thế hả - Gin tức giận - cả lúc bị bắt đi thử nghiệm em cũng không cho anh biết là sao - Gin tức lắm Gin cũng quen nó từ nhỏ nên Gin thương nó như em ruột vậy

- nếu là anh anh có muốn người khác lo ình mà mất ăn mất ngủ không hả - nó nói nước mắt cứ chảy

- thôi được rồi chúng ta đi kiểm tra sức khỏe - gin lau nước mắt cho nó rồi để nó đi thay quần áo rồi đi đến phòng thí nghiệm của anh, lần này chính tay anh sẽ kiểm tra cho nó

7. Chương 7: Nói Dối - Duyệt Chồng - Tìm Thấy

Sáng hôm sau nó vẫn đến lớp bình thường nhưng vừa đến lớp ai trong lớp cũng nhìn nó bằng ánh mắt sợ hãi cả con Linh cũng vậy nó khó chịu và muốn giải thích sự thật nhưng tâm nó lại không cho phép nó đi đến chỗ con Linh - mình có chuyện muốn nói với cậu - nó nói khiến con Linh sợ hãi - mình không điết cậu đâu mà lo Gin đi với em

Nó Linh và Gin đi ra sân sau của trường

- mình xin lỗi về chuyện hôm qua - nó nói về ngượng ngùng

- ờ ờ không sao đâu - Linh trả lời ấp úng
 - không sao cái gì nhìn thấy bộ dạng sợ hãi của cậu đối với tớ làm tớ lo đây - nó nói
 - vậy chuyện hôm qua vì sao cậu lại nói không quen biết mình lại còn đòi diết mình nữa - Linh hét lên làm nó ấp úng không biết nói sao và cũng lúc này Gin đã hiểu vì sao mình lại có mặt ở đây
 - Do tác dụng phụ của thuốc ngủ - Gin nhanh miệng trả lời dùm nó
 - gì chứ tác dụng phụ của thuốc ngủ, mày làm gì mà phải cần đến thuốc ngủ chứ - Linh lo lắng quay ra hỏi nó
 - à do tao uống quá liều thôi - nó nói
 - không những quá liều mà còn uống quá thời hạn nên dẫn đến việc không nhớ cũng như mất kiểm soát - Gin vẫn cái dạng đứng đưng nói
 - nhưng giờ thì tao đã không sao rồi - nó lại cười nói để Linh đỡ lo - nhưng mày có còn coi tao là bạn không
 - sao không dù mày có diết tao thật mày vẫn sẽ là bạn tao - Linh tha thứ cho nó vì biết chắc chắn nó mắc phải cái gì đó và còn đang dẫu nhỏ
 - cảm ơn mày - nó nói rồi ôm nhỏ vậy là chuyện này đã giải quyết xong khiến nó nhẹ cả lòng
- Vậy là cả hai đứa lại cười nói vui vẻ đi về lớp nhưng lại quên Gin khiến anh lại phải một mình lủi thủi đi sau hai đứa tất cả cái này vẫn được 3 đôi mắt theo dõi từ đầu đến cuối chuông vào lớp thì hai cái thằng kia cũng vào
- này hôm qua sao bà không đi học - Huy lại cái giọng ấy khiến Gin nổi cả da gà
 - tôi không thích thể thôi - nó trả lời như có lệ
 - vậy sao không thích - lại đến lượt Phong
 - sao mấy ông hỏi lăm vậy - nó tức
 - thích - hai thằng đồng thanh
 - đúng là ngứa tầm ngứa mã tầm mã mà - nó nói
 - chỉ là quan tâm bà thôi không cũng chẳng hỏi nhé - cả hai lại đồng âm luôn
 - ọe không thèm nhá - nó nói xong quay lên luôn
 - này này tôi thích bà đấy - Huy thổ lộ mặt hớn ha hớn hở y như lúc nó gặp được trai đẹp ý khiến Gin phát khiếp bèn chen vào
 - này cậu muốn cưa nó phải qua sự nhất trí của tôi - Gin
 - cậu là ai - Huy hỏi
 - anh trai Vy, Gin - Gin nói hùng hổ
 - anh trai vậy sao lại ngồi đây - Phong ngơ ngác hỏi
 - đến đây để bảo vệ nó khỏi mấy con sói lang như các cậu đấy - Gin cảnh cáo
 - à chào anh em là đối tượng theo đuổi Vy ạ - Huy chào hỏi kính cẩn
 - chào anh em là em rể tương lai của anh ạ - Phong nói khiến Huy tức phòi máu
 - được màn chào hỏi gia đình nhà gái tốt, vòng hai là mua quà sinh nhật nhưng phải đúng sở thích đấy gọi ý màu đen ok - Gin nói
 - dạ qua vòng 1 rồi ạ mà bao giờ sinh nhật Vy ạ - hai thằng hỏi
 - ra chơi nói nhé đang giờ học - Gin nói xong quay lên luôn
 - này anh điên à - nó thấy Gin quay lên bèn mắng nhỏ

- sao chứ chơi tý thôi - Gin nói
- hazzz mang anh đi chỉ tổ rắc rối - nó đau đầu quay lên bảng

Chợt máy Gin có tin nhắn gửi đến " đã tìm thấy con mỗi tầng hai phòng 11A3, tên Phùng Linh Chi cùng em trai nhà bên phòng 10A1 là Phùng Chung Long " đọc xong Gin liền gửi cho nó, Nó đọc xong liền gửi sang Gin tờ giấy " tan học hẹn họ đây thời gian của ta là 2 ngày thôi anh năng suất thật đấy " Gin đọc xong chỉ biết cười trừ

8. Chương 8: Tiến Triển Nhanh Hơn

Như Gin đã hẹn hai chị em nhà họ Phùng đều đến rất đúng giờ không trễ 1 phút nó nhìn Phùng Chi và phát hiện ra đó là người đã đánh nó ngày hôm đó

- Chị em nhà các người nhìn con người ta bằng nửa con mắt nhỏ - Gin nói
 - Lại là mày - Phùng Chi nhìn nó nhếch mép nói
 - là tao bất ngờ quá à hay không đủ dũng cảm để bất ngờ khi gặp tao - nó nghĩ là hiểu được cái ý nghĩa trong câu nói này
 - chúng mày có gì thì nói luôn đi đừng giè già mất thời gian của chị em chúng tao - Phùng Long nói khiến Gin định lao vào đánh thì nó ngăn lại
 - mày tưởng chỉ có mỗi thời gian cầu mày quý thôi à, nghe đây tao nghe nói chúng mày định cướp kế hoạch của tụi tao đúng không - nói nói
 - mày nói thẳng quá đấy, thì ra mày cũng tham gia kế hoạch này - Phùng Chi nói
 - mày biết mà đây là một kế hoạch hoàn thiện và được nghiên cứu trong 15 năm cùng với 50 tiến sĩ từ các nơi đến, là con mỗi ngon đúng không - nó nói
 - đúng nó như miếng thịt béo vậy và ai cũng muốn có nó vì nó mang hương vị ngon hơn các miếng thịt khác - Gin nói
 - ý chúng mày là muốn bọn tao tránh ra xa cái miếng thịt ấy đúng không - Phùng chi nói
 - không sai nhưng đừng lo là bọn tao sẽ không diệt chúng mày vào hôm nay đâu mà cái ngày se không đến nếu chúng mày biết nghe lời - nó nói
 - mày nằm mơ giữa ban ngày à - Phùng chi nói
 - vậy thì xem mày sẽ chết vào ngày nào nhé tao nghĩ là ngày 13 thứ 6 tháng này tức mày còn 10 ngày nữa để suy nghĩ - nó nói rồi đi luôn Gin khinh khỉnh đi theo vì lần đầu thấy nó đóng một dân xã hội khủng bố
- Đang chuẩn bị về nhà thì hai thằng Huy và Phong lại đến nói xe hỏng đi nhờ nó quyết là không cho nhưng Gin lại nhiệt tình mời luôn cả về nhà ăn cơm khiến nó phòi máu, lúc ngồi trong xe không khí bắt đầu căng lên như sợi dây đàn sắp đứt
- hai người là ai - Huy hỏi nghiêm túc khiến nó bất ngờ và Gin cũng vậy
 - kẻ giết người - nó nhanh miệng xử lý tình huống nó biết một khi hai tên này đã phát hiện ra thì không phải người thường
 - Kẻ giết người hay thật đấy vậy cô là kẻ đa phân cách à - Phong khinh khỉnh cười nói
 - đúng đấy anh tin tôi giết anh ngay trong xe không - Nó nói
 - không dám động tới cô sát thủ - Huy hỏi đúng là huy yêu nó vậy nên khi phát hiện ra nó rất khác từ sau khi Gin đến học cùng Huy lo nhưng phải dấu giờ nó còn dọa diệt cả Huy khiến Huy hơi đau
 - nếu các cậu đã biết thì nên nhớ cái miệng hại cái thân đấy - Gin nói mặt lạnh như băng
 - được có gì cần chúng tôi giúp cứ việc lên tiếng chúng tôi sẵn sàng - Huy nói

- không giám động đến con chủ tịch Kang - nó khinh khỉnh
 - sao cậu biết tôi là con chủ tịch Kang - Huy bất ngờ nhưng vui vì mình đã chiếm một phần nhỏ trong nó nếu không nó tìm kiếm thông tin hần làm gì
 - điều tra một chút là biết ngay - nó nói
 - các cậu không nên biết nhiều về chúng tôi - Gin nói rồi dừng tựa nhà của Huy để hai người xuống
- Hai người kia xuống xong Gin phóng xe đến phòng thính nghiệm để kiểm tra sức khỏe cho nó vì thấy từ lúc này tới giờ mặt nó cứ nhạt dần đi khiến Gin lo nó biết anh làm gì nên kệ sau khi dừng xe anh cạy xang mở cửa bế nó vào phòng luôn lập tức tiến hành kiểm tra thì phát hiện ra nó sẽ có nguy cơ mất trí nhớ phân ly như lần trước điều này khiến anh không hề muốn đưa nó ra ngoài tỳ nào thấy mặt Gin biết sắc nó cũng đoán ra được phần nào chứng bệnh kia
- mất trí nhớ phân ly à - nó giọng nhỏ hỏi
 - sao em biết - Gin bất ngờ
 - em đã tìm hiểu rồi và thấy biểu hiện của mình rất giống nên em xác định mình đã mắc phải căn bệnh này - nó nói
 - đây là bệnh khá hiếm hiếm hơn cả mất trí nhớ ý và thường gây ảo giác hay mất trí nhớ tạm thời anh nghĩ do thuốc thử nghiệm có chất tạo nên căng thẳng cho các cơ quan trọng tâm như não bộ vậy - Gin nói
 - không sao em sẽ cố kiểm soát - nó nói rồi ngồi dậy luôn
- Kiểm tra xong nó và Gin cùng về nhà

9. Chương 9: Tổ Với Cậu Sẽ Là Một Đôi

Những ngày sau ấy nó cứ bị hai tên kia bám dính lấy nó làm việc gì là tranh nhau làm khiến Linh với Gin ngồi cười như chưa bao giờ được cười vậy, nhưng chính vì tức bộn này mà vấn đề sức khỏe nó càng kém hơn trí nhớ cũng theo thể mà giảm khiến nó cứ ngồi khóc hàng đêm Gin có từng tâm sự với nó và nó nói nó chưa muốn xa cái thế giới này nó chưa muốn chờ thành vong linh, nó sợ nó ngủ thì sẽ không tỉnh lại nữa cứ thế ngày nào nó cũng trong trạng thái suy nhược cơ thể khiến Linh cùng hai thằng kia thấy sợ dù nó nói dạo này ôn thi đại học sớm con Linh có mắng là mày còn năm trời nữa cơ mà nhưng nó nói là lực học nó đang giảm thể nên nó phải cố, cứ cứ thế cũng đã 3 tháng kể từ ngày phát hiện ra bệnh nó chỉ ngủ 1 ngày 4 tiếng khiến Gin lo lắng đến mức đêm cứ đứng ở cửa phòng nó sợ nó lại ngồi khóc, đã gần thi học kỳ rồi mà không hề có cuộc gọi nào của Zun hay bất cứ trắc trở nào từ chị em nhà họ Phùng khiến nó và Gin càng phải đề cao cảnh giác hơn nữa . Hôm nay Huy hẹn nó đi chơi sớm Phong đã bỏ cuộc lâu rồi nên chỉ còn Huy theo nó

- hôm nay cậu muốn đưa tôi đi đâu nói nhanh tôi không có nhiều thời gian đâu - nó nói
- đi đến nơi mà cậu chưa bao giờ được đến - nói rồi Huy kéo tay nó đi ra xe mà không hề biết đằng sau đây là nụ cười của nó rất tươi có lẽ hần đã chiếm một phần trong tim nó rồi. Đi được gần 30 phút thì huy dừng xe lại một cánh đồng hoa cỏ may khiến nụ cười nó càng lộ rõ hơn và lần này Huy không còn lỡ cảnh này nữa
- đẹp không - Huy hỏi
- cậu kiếm đâu ra cái chỗ thơ mộng vậy - nó hỏi ngược lại
- cái này phải nhờ Phong mới đúng cậu ta chỉ cho tôi đây - Huy nói mà không hề giấu diếm
- vậy sao vậy mai tôi phải đích thân đi cảm ơn cậu ta rồi - nó đùa
- sao phải cảm ơn cậu ta tôi mới là người dẫn cậu đến cơ mà - huy kể công
- hôm nay cậu dẫn tôi đến đây không phải chỉ là nói vài ba câu này chứ - nó đổi chủ đề
- không tôi còn có mục đích khác đó là ngắm hoàng hôn với cậu không lâu đâu chỉ 10 phút thôi - Huy nhìn về phía trước

- ồ được lâu rồi tôi không đi ngắm hoàng hôn - nó nhìn Huy từ góc cạnh này nó thấy huy thật đẹp bỗng nhận ra mình cảm thấy vui vẻ khi ở cùng Huy khiến nó cười thầm

Đang ngắm nó không hề đề phòng bất chợt một cái dây truyền hình cỡ bốn lá khiến nó bất ngờ quay lại

- làm bạn gái anh nhé - Huy tỏ tình nó nhìn huy đã nghi rồi quay về phía cũ cười tươi và đáp một câu ngắn gọn

- em đã có bạn trai rồi cơ à - nó nói xong huy liền ôm nó

- đúng và người đó chính là anh - nó cứ mặc kệ cho Huy ôm rồi bất chợt hỏi

- anh có biết ý nghĩa cỏ 4 lá không? - nó hỏi

- 1 nhánh là niềm tin, 2 nhánh là hy vọng, 3 nhánh là tình yêu, 4 nhánh là may mắn và em hãy cứ việc đặt niềm tin về sự chung thủy vào anh, hãy cứ việc đặt hy vọng về hạnh phúc vào anh, hãy cứ tin tưởng tình yêu anh dành cho em, và hãy cứ tin rằng em chính là may mắn của anh - Huy nói khiến nó lại tỏ nể

- vậy sao niềm tin, hy vọng, tình yêu, và may mắn, từ trước đến nay Linh là niềm tin của em, Gin là hy vọng mà em chỉ có duy nhất, và bố mẹ là người luôn mang cho em may mắn, em chỉ thiếu mỗi tình yêu và giờ nó là anh - nó nói xong cứ như thế hai đứa ôm nhau ngắm hết hoàng hôn rồi mới về

Huy đeo nó về nhà đến trước cửa nó tạm biệt rồi vào nhà huy nhìn theo cái bóng ấy mà lòng xao xuyến, còn nó vào đến nhà thì mới biết bố mẹ nó đi ăn cơm ở cơ quan và đêm nay tặng ca không về và Gin đang ngồi ăn pizza một mình ở sofa

- này anh chỉ ăn pizza thôi sao no được để em đi làm cái gì cho anh ăn nha - nó nói rồi để túi xuống ghé vào bếp nấu

- không ngờ em anh cũng biết nấu cơm cơ đấy - Gin vẫn ăn cho hết pizza

- sao không em ở nhà một mình nhiều rồi ít thì cũng biết vài món chứ không chết đói à - nó nói rồi kệ anh ăn nó vẫn cứ nấu vì nó cũng chưa ăn gì

Nó lấy bánh gạo vào tương ớt trong tủ ra làm bánh gạo cay, nấu thêm bát canh dong biển, và Trứng cuộn tôm thịt nữa đúng lúc nó dọn ra thì cơm vừa chín vớt nó là con lai hàn nên cách ăn khá giống hàn kể cả cơm cũng là cơm dẻo

- này anh có ăn nữa không - nói gọi

- em định cho anh chết đói à - Gin bĩu môi như đứa trẻ vậy

- không phải anh ăn pizza rồi sao - nó nói

- pizza sao ngon bằng cơm em nấu - Gin nói xong ngồi xuống ăn luôn nó cười rồi cũng ăn cả hai anh em ăn cơm vui vẻ

10. Chương 10: Tiến Triển Kế Hoạch - Thăng Chó Con

Cứ thế nó với Huy yêu nhau theo thời gian thậm thoát đã hơn 3 tháng đã gần hết học kỳ thì cái bệnh của nó không còn mất trí nhớ nữa mà chỉ thỉnh thoảng mới hơi đau đầu nhưng cái ngày hôm nay đột nhiên cái ngày hôm ấy đang đi chơi thì có tin nhắn đến “ chuẩn bị đi kế hoạch sẽ tiến hành vào đêm nay, cô sẽ được gặp bạn cũ ” nó đọc xong trau mày suy nghĩ “ bạn không lẽ cái thằng chó con nó về rồi, vậy thì kế hoạch nhanh tàn thôi, quỷ mày nhớ đợi tao ” nó chau mày rồi cười một nụ cười bán nguyệt đúng, đúng cái lúc đấy huy quay sang

- có chuyện gì sao - huy hỏi

- không, e đói rồi đi ăn gì đi - nó nói rồi kéo huy đứng dậy

- em sắp thành con lợn rồi đấy lúc nào đi chơi với anh em cũng kêu đói ở nhà chắc Gin bắt em giảm béo hả

- huy đùa

- hừ tại anh nhiều tiền quá nên em tiêu hộ thôi em đã dành bụng từ sáng tới giờ để tiêu tiền của anh đây - nó cũng không kém

- vậy sao được rồi xem nào ăn bữa chính giờ thì hơi giờ thôi chạy đi ăn vặt vậy được không phở ăn vặt nhé - huy đề ý kiến nó cười rồi gật đầu

Tối về vẫn thấy Gin ăn pizza nó lườm Gin một cái rồi vào nấu ít thức ăn cho Gin ăn ai bảo bố mẹ công tác làm chi giờ đây đạo nó thành bà vú của Gin mất

- này ăn đi anh phải học nấu ăn đi chứ nhớ hôm nào em về muộn thì anh nhìn đói à mà bảo anh bao lần rồi ăn pizza nhiều không tốt đâu thế mà hôm nào về cũng ăn - nó mắng Gin như đang mắng một đứa trẻ

- anh không học học để rồi em bỏ anh đi theo trai à - Gin nói rồi ăn vội vàng rồi lên nhà thay quần áo nó cũng thế cả hai đi chung xe đến địa điểm tập hợp, đến nơi hai đứa bỏ xe ngoài cổng đi bộ vào vừa đi vừa nói nhưng lại khá bí mật

- này em chắc có thằng chó con đấy - nó nói giọng lạnh khác hẳn với mọi khi

- sao lại vậy - Gin hơi bất ngờ

- Chỉ có nó mới đủ trình để kết hợp óc với em và anh - nó nói

- vậy thì cái kế hoạch này sớm tàn thôi - Gin nói rồi nhếch mép

Nó và Gin đi xuống tầng hầm của tòa nhà xuống đến nơi không đông lắm khoảng 5 ông tiến sĩ 5 ông chuyên chế tạo Zun gin nó và thằng chó con điều này khiến nó khá bất ngờ

- hai người đã đến rồi sao vào đây vị trí của Vy bằng tôi, vị trí của Gin bằng Zero (chó con của nó đây đây là cái thằng thông minh nhưng suốt ngày làm nũng nó với Gin bởi nó mới có 14 tuổi thằng này cũng giống nó nhưng may là lượng thuốc vừa đủ không có gì nguy hiểm nhưng ngày càng thông minh Thằng bé với nó được coi là hai vật thí nghiệm thành công nhất) tất cả từ nay lệnh của Vy là của tôi được rồi chứ, - lặng thinh chỉ có những cái gật đầu rất nghiêm túc - tốt kế hoạch như sau đây là một thiết bị khiến loại người như bị nhiễm một loại vi rút khiến loài người dần chết đi và chúng ta sẽ thay thế loài người thành những con robot có tri thức và biết nghe lời chúng ta không như bọn người kia luôn phản đối chiến tranh sau đó ta sẽ tiến hành ở nhiều nước khác nhau bây giờ tôi sẽ phân nhóm như sau nhóm tiến sĩ nghiên cứu thiết bị hủy diệt rồi sau đó ta sẽ thử nghiệm thật trên cơ thể người còn nhóm chế tạo hãy chế tạo robot Gin, Zero chế tạo súng để gắn liền với thân robot, còn tôi và Vy sẽ phụ trách những việc còn lại rồi mọi người hãy cố gắng đã có bản kế hoạch nên thời gian rút ngắn xuống còn 3 tháng sẽ là cuộc thử nghiệm đầu tiên, bắt đầu từ ngày mai tại đây riêng Gin, Zero, Vy sẽ hoạch động về chiều và đêm ban ngày họ còn phải lên lớp được vậy là ổn tan - mọi người đứng lên cúi chào Zun rồi mọi người lại về và zero lại đòi về sống nhà nó quả này khi nào xong chắc bố mẹ nó diết nó mất thế là không từ chối mà nếu từ chối thảo nào nó cũng ăn vạ thế nó đành để zero về nhà

- nhà chị đẹp nhể lại còn rộng nữa đủ để thêm em - cái thằng chó con nói

- còn bố mẹ chị mà - nó nói

- em ngủ với anh gin là được chứ gì - zero cười tươi như hoa

- ayyy hừ thôi được rồi đi ngủ đi mai đi học - nó tức điên lên

- mai em học lớp chị đấy - thằng bé nói khiến cả Gin và Nó đều ngạc nhiên

- gì ??? - cả hai đồng thanh

- nhảy lớp thế thôi em ngủ đây - tránh bị chất vấn nên thằng bé chạy trước khiến Gin và nó tức phòi máu lời ruột ruột " cả hai cùng có suy nghĩ nó mà đi học cùng chắc chết vì nghe nó nói mất " cả hai vẫn cứ đi ngủ mặc kệ ngày mai ra sao vì mệt quá rồi

11. Chương 11: Kế Hoạch Tan Hay Thành - Bệnh Tật Khiến Em Xa Anh Cũng Khiến Em Xa Mọi Người

Cứ thể kế hoạch được tiến triển, trong những ngày này nó với Gin không hề lên lớp mà xin nghỉ mà rõ ràng Zun nói họ có thể đi học sáng nhưng họ dành thời gian ấy để đàm phán với nhà Phùng cùng với chết tạo súng tia đặc biệt, cùng với điều này là nó không hề liên lạc với Huy khiến Huy lo có đến nhà nó vài lần thì bố mẹ nó nói nó đi công chuyện với Gin và một đứa nào đó tên là Zero đi pháp thì phải, còn Linh thì nó đã bị đẩy đi du học nó đi vào trong thời gian nó không đi học nên trước khi đi Linh chỉ để cho nó một bức thư nó đã đọc và chỉ dùng 1 sim lạ nhắn lại là “ Đi vui về nhé nhớ là đừng quên tao nhé sẽ có ngày tao sang đó với mày ”, còn phần nó được đến ngày duyệt hôm ấy nó Gin và Zero cố tình đến muộn vì chuẩn bị một thứ để sẵn sàng diết chết bọn này (súng chứ cái gì) chúng nó đến nói thì lập tức đi vào

- sao 2 người đến muộn vậy - Zun có phần trách móc nhưng không giám nặng lời
- chúng gặp rắc rối bên nhà họ Phùng vừa giải quyết xong - Gin nói
- vậy sao đã xong tuyệt đối chứ, mà Vy đâu - Zun tiếp tục cha khảo
- tận rể, nhưng chúng tôi tha cho chị em nhà họ Phùng để làm chuột bạch, còn về phần chị Vy chị ấy bị trúng đạn nên đang trong bệnh viện - Zero nói vui vẻ nhưng vẫn lộ rõ vẻ mặt lo lắng những vẫn kệ đẩy họ đến chỗ ngồi thử nghiệm khiến họ la hét rất thảm
- thôi cảm ơn mọi người vì đã cống hiến hết mình vì dự án lần này, đã đến giờ tiến hành nào bắt đầu thôi - Zun nói

Khi máy chuẩn bị được thì tên tiến sĩ ấy bị bắn từ hướng không xác định được tất cả đều rút súng ra kể cả Gin và Zero nhưng có hai hướng súng vào nhau bên Zun hướng sang Gin và Zero còn Zero và Gin thì ngược lại

- tưởng các người lừa được tôi sao - Zun nói - ngay từ khi các người nói muốn ra nhập tôi đã nghi ngờ qua theo dõi từng ngày và đã phát hiện ra được cái âm mưu tồi nát của các người - Zun đang nói thì có một viên đạn bay thẳng giữa miện Zun khiến hắn ngã ra mà chết luôn bọn đàn em nhìn thấy thế lập tức nổ súng với bên zun và Zero nhưng quay ra họ đã sẵn sàng chiến đấu bằng cách hai tay hai súng và cứ thế bắn vừa tiến vừa bắn mà không hề lo sợ tuy Zero nhỏ tuổi nhưng đây là người được huấn luyện võ thuật sớm và dài hơn cả nó và Gin cứ thế cuộc đấu súng diễn ra những nhà tiến sĩ chế tạo đều bị nó từ đâu đó xuất hiện (nó chính là tay bắn tỉa đẳng cấp lúc này) nó xuống và chiếm luôn cái thiết bị biến đổi đây và ngồi mày mà mò mò cắt dây này cắt dây kia nếu không cẩn thận nó sẽ tự hủy và nổ tung cùng với chất phóng xạ vậy nên nó rất thận trọng đến lúc nó vã mồ hôi thì mới cắt được và xử lý thành công cái máy chết tiệt này cũng là lúc Gin và Zero kết thúc cuộc đấu súng và cởi trói cho chị em nhà Phùng

- cảm ơn đã giúp đỡ - Gin lên tiếng
- không có gì nhờ các người mà gia đình chúng tôi không bị diết vậy nên câu cảm ơn là phải tôi nói - Phùng chỉ nói
- được rồi về thôi cảnh sát sẽ đến giờ đây - nó nói xong cả bọn rời khỏi đó

Sáng hôm sau nó xuất hiện trên lớp sau hơn 3 tháng mất tích vừa ngồi vào chỗ Huy đã đến và kéo nó đi nhưng chưa kịp thì Gin đã đỡ lại

- con bé vừa xuống máy bay còn đang mệt lên lớp đã là quá đáng lắm rồi để con bé yên - rồi Gin kéo nó lại thì nó ngất lim luôn vậy là phải lên viện anh phát hiện ra từ sáng bảo thì nó nói không sao huy trong thấy như người amats hồn chỉ dám đi theo nhưng bị cái tên nào kéo lại (là zero chứ ai)
- biến nếu anh không muốn chết anh Gin mà tức lên là đến chị Vy cũng không bảo vệ anh được đâu đây - Zero nói xong khiến Huy phải lùi bước và nhìn bóng họ vội vàng chạy đi

Nó được đưa vào viện và cấp cứu sau 1 tiếng nó tỉnh lại và nhìn mặt đầu tiên là Zero và thứ hai là khuôn mặt không chút giọt máu của Gin

- sao vậy - nó hỏi vì biết là họ sẽ giết nên nó mở lời trước

- em không những mắc mất trí nhớ phân ly mà còn mắc phải một căn bệnh cũng dạng đó là Alzheimer's - Gin nói như không muốn giấu diếm nó nữa vì sợ càng đau nó càng đau
- à vậy từ mai em sẽ nghỉ học - nó nói
- gì cơ - Gin nói
- nhiệm vụ đã hết bố mẹ đã chết vậy ở đây làm gì nữa - nó nói
- cái gì mà bố mẹ chết - Zero nói
- bố mẹ chị đã chết từ khi chị bị biến thành con chuột còn bố mẹ hiện tại là chị gái của bố mẹ chị - nó giải thích
- vậy sang mỹ đi bên ấy em quen biết nhiều tiến sĩ giỏi chúng ta sẽ cùng nghiên cứu cách chữa - Zero nói
- vậy.....còn chuyện của em với Huy thì sao - Gin hỏi
- cắt đứt thôi chứ sao đau khổ một lần còn hơn cả đời, em không muốn nhớ đâu sau này em chết thì anh ấy một đời đau khổ vậy thì sao không là một lần tổn thương vết thương sẽ lành nhanh hơn phải không ,chiều nay em sẽ đi gặp Huy - nó vừa nói xong thì Huy tới
- chào mọi người - Huy nói rồi để lên bàn một túi hoa quả
- tôi với Zero đi làm thủ tục nốt cho Vy đã cậu ngồi lại chơi - nói Rồi hai người kia đi
- em thế nào rồi - Huy thấy hai người kia đi cũng đỡ căng thẳng
- ổn - nó trả lời lạnh nhạt khiến Huy lạ lẫm - tôi muốn chia tay - câu này của nó khiến Huy còn bất ngờ hơn
- em nói gì lạ vậy nếu vì hành động ban sáng thì cho anh xin lỗi - Huy nói hơi ngập ngừng trước cái đề nghị khiến Huy sắp trở thành kẻ điên
- tôi nói chia tay là chia tay không cần anh xin lỗi gì hết anh hết khả năng lợi dụng rồi tôi biết nhà anh chuẩn bị cho dự án đầu tư vốn vào công ty CFT nên tôi lợi dụng định lấy bản hợp đồng đấy nhưng nhìn tổng thể nhà anh thì khả năng đầu tư rất ít vậy nên tôi nường tay buông trước nếu không muốn mất công ty chết ngay trên sàn thì rút đi công ty nhà anh không phải là vừa bị giảm giá cổ phiếu vào sáng nay sao - nó nói nhìn khuôn mặt nó lúc này gian ko tả được những câu nói này khiến chân Huy không đứng vững tim Huy không như sắp rơi xuống vực thẳm
- cô lừa tôi vì tiền - Huy nói trong đau khổ và tuyệt vọng
- cơ bản là vậy còn một lý do khác nhưng tôi sợ tôi nói ra thì không khéo chắc anh tức mà nằm đây chết luôn quá - nó nói một giọng sắc sảo
- được tôi chịu thua cô vậy là ai nấy đi đúng chứ tạm biệt - Huy đi để nó lại với giọt nước mắt lặng lẽ rơi

12. Chương 12: Biến Mất Mãi Mãi - Nhớ Em Trong Tim(end)

Dù Huy và nó yêu nhau chưa lâu nhưng cũng khiến Huy đau lắm Huy yêu nó nhưng hóa ra nó chỉ vì tiền mà từ bỏ Huy giờ hết cái để lợi dụng rồi thì nó biến mất không hơi tăm đâu cả cả Zero và Gin cũng từ ấy mất tích luôn, đối với Huy đúng thật Huy hận nó nhưng làm gì suy nghĩ gì cũng như nó đang bên cạnh mình nở nụ cười tỏa nắng, rồi cuối cùng Huy lại nhận ra tất cả chỉ là Huy tưởng tượng

Còn nó hiện giờ nước mắt đã đủ cạn, và đang làm thủ tục ở sân nó cứ nhìn mãi rồi nhận ra là Huy không biết mình đi Mỹ nó giấu cảm xúc và nỗi nhớ vào sâu trong lòng rồi bình thần mà lên máy bay, trước khi đi nó có gửi cho Huy một món quà nhưng chắc phải lâu sau Huy mới nhận được, ngồi trên máy bay nó nhìn từ trên cao xuống thấy biển trời thật mênh mông nó với Huy chỉ là hai con người nhỏ bé bơi trên biển rồi cập bến muốn tìm nhau cũng khó suy nghĩ một hồi rồi nó thấy bắt đầu đau tim đau ngực kinh khủng nó Gin phải ôm nó để Zero nhét thuốc giảm đau nó mới đỡ

- Sang mỹ phải lập tức đi đến phòng nghiên cứu thôi chứ dùng nhiều thuốc giảm đau quá cũng không tốt sợ lại thêm bệnh - Gin nói với nó

- không cần nghiên cứu đâu đây không phải là bệnh mà nó là một chất lỏng trong cơ thể giãn giãn biến đổi thành các chất độc hại dù có uống thuốc vào hay nghiên cứu ra được một loại thuốc có khả năng chữa nhưng tiêm vào chỉ khiến chất này biến đổi thành một loại độc khác thôi - nó nói giọng buồn bã

- cái gì sao chị lại biết hết thấy vậy - Zero buột miệng rồi bị Gin lườm ột cái

- chị đã tự bí mật tìm hiểu rồi mọi người không cần khó xử mà giấu giấu diếm diếm nữa, dù sao chả chết vậy thì cho em đi thanh thản một chút

Khoảng hơn 8 tiếng nó đến Mỹ về đến biệt thự riêng thấy Gin và Zero không chịu về

- sao mấy người không về - nó hỏi

- anh và Zero đã quyết định sẽ ở đây để tạo cho em những ngày vui vẻ nhất - Gin cười cười nói

- được may ấy người nhà em còn một phòng đấy - nó cười cười

- một phòng thể hóa ra em phải ngủ cùng cái tên này à - Zero hét lên

- này này dù gì anh đây cũng lớn tuổi hơn đấy - Gin nói về cười cười

Và cứ cứ thế cứ cứ nó sống cùng Gin và Zero họ ở đây lúc nào cũng tạo những tiếng cười tận đáy lòng cho nó, rồi đến một ngày nó nhớ đến Huy nhưng rồi lại lập tức quên ngay rồi cất nó vào trong tủ, một chỗ bí mật mà nó mãi mãi không muốn mở đó là trái tim, bệnh tình của nó ngày càng tệ đến đi cũng không đi được, mỗi ngày một ký ức rồi đến ngày mai là nó quên sạch nhưng đến hôm cuối cùng của tuổi trẻ này nó chợt kể lại hết cho Gin và Zero những ký ức mà nó nói nó quên khiến Gin và Zero bất ngờ, hóa ra những ngày ấy nó đều viết nhật ký trước khi đi ngủ rồi giờ đọc lại cho họ nghe, cái đêm hôm ấy là cái đêm cuối cùng của cuộc đời nó, nó bèn lấy một lá thư mà muốn gửi cho Huy từ rất lâu rồi cùng quyển nhật ký cất ngay ngắn vào một hộp tử có mã nó không muốn Gin và Zero thấy sau khi nó chết rồi lôi ra gửi cho Huy..... nó ngồi trên giường ngắm trăng lúc ấy Gin và Zero cùng vào mang cho nó một cốc sữa đặt ngay cạnh bàn rồi nằm với nó ngắm trăng nó nắm tay Gin và Zero

- đừng đau buồn hãy nhớ em mãi sống trong tim mọi người - nó nói xong rồi nó chợt nhắm mắt, câu nói này khiến giọt nước mắt của cả hai người họ cùng rơi

Hơi thở nó nặng dần rồi dần dần mất hẳn đúng cái lúc nó ra đi là 00h00p vào cái lúc ấy cả hai người con trai cùng khóc mưa cũng bắt đầu mưa, cứ thế Gin và Zero cùng nằm với nó như thế đến sáng

Ngay sau lễ tang của nó Gin và Zero mỗi người một nhiệm vụ Gin về Việt Nam để gặp Huy còn Zero đi tìm Linh bạn thân nó

Sau khi nó đi Huy như nguwoif mất hồn lúc nào cũng lao vào rượu chè nhưng Hấn làm vậy là để quên đi nó nhưng càng uống bóng hiện càng rõ, Hôm nay hấn gặp được Gin gin đưa cho hấn móm quà nó muốn gửi từ lâu cùng bức thư và quyển nhật ký và thông báo với hấn rằng nó đã mất vào hai ngày trước, rồi kể vì sao nó bỏ đi kể vì sao nó nhấn tâm đến thể nghe xong tim hấn như bị ai nó cài bom nổ tung rỉ từng giọt máu nước mắt hấn cứ rơi như mưa

hấn mở bức thư ra và đọc " Huy à chồng à em rất muốn cưới anh về làm chồng cơ nhưng biết làm sao được em không thể nào sống được bao lâu nữa rồi dù những ngày cuối em muốn chết ngay bên cạnh anh cơ nhưng thôi em không muốn anh đau khổ đâu có Gin và Zero tiễn em đi là được rồi bọn họ tốt mà em ko mong lá thư này đến tay anh đâu .. mà có cơ hội không em sẽ cất nó vào két để không ai cầm nó đi đến chỗ anh được nhưng thảo nào Gin chẳng phá két thể em biết cất đâu bây giờ ,giống như trái tim em vậy không biết nên cất vào đâu để anh dễ nhìn dễ tìm thấy rồi anh hiểu được rằng em không cố ý đẩy anh ra xa đâu nhưng em không muốn anh đau một đời vì em tỵ nào cả em không thích điều đó tỵ nào cả, thật sự em yêu anh dù em có chết thì trái tim này vẫn thuộc về anh mà tôi yêu anh " HUY nhìn Gin xong rồi chấp chửng như sắp ngã rồi vào xe ngồi khóc như một đứa trẻ

Linh nhận xong tin cũng như người mất hồn khóc hết cả nước mắt rồi phải vào viện

Còn nó đang đứng nhìn bên trên với ánh mắt buồn rồi nó chỉ còn quay bước đi và tạm biệt mọi người mãi mãi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tao-the-khong-bao-gio-khong-bao-gio-cao-ham-mo-hotboy-nua>